

„Amikor Jézus kiszállt, és meglátta a nagy sokaságot, megszánta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélkül való juhok, és kezdte őket sok mindenre tanítani.” Márk 6,34

Néhány héttel a lelkészképzés elvégzése után első szolgálatom egy temetés volt. Megkaptam az adatokat és egy rövid életrajzot, sajnos a családdal személyesen csak a temetőben találkoztam. Sokat készültem, megírtam a beszédet és palástommal a karomon elindultam a temetőbe. A bejáráshoz közeledve azon elmélkedtem, hogy most már végzett lelkészként mire is megyek ebben a helyzetben. Csakhamar beláttam, nem sokra. A tudásom lehet nyilvánvalóan hasznos, de a tudásom bármennyire is hasznos, a gyászban vigasztalást nem igazán tudok adni. Arra csakis Jézus képes. Egyszerre szorult össze a szívem és lett egészen könnyű: Jézus nélkül semmire sem megyek, de Vele bármi lehetséges! Erről a tapasztalatról szól ez a mai ige is: nekünk leginkább magára Jézus Krisztusra van szükségünk, Ő pedig minden egyebet meg tud és meg is akar adni nekünk.

1. Ő az, akinek a jelenlétében megpihenhetünk. Isten az, aki meghatározza életünk ritmusát. Ő az, aki megmondja a törvényben, hogy ideje van a munkának és ideje van a pihenésnek. A pihenést meg kell szentelnünk és a pihenés idejét az Úrnak kell adnunk. Ugyanígy a szolgálatnak, az emberek közötti munkálkodásnak, misszióknak is ideje van, de annak is, hogy töltődjünk Jézus jelenlétében. Akár csak Mária és Márta, akiken megmutatkozik a Jézus szolgálatának és Jézus hallgatásának fontossága és mindkettő szükséges: a vendéglátás éppúgy, mint a Jézusra figyelő igehallgatás. Mindkettőnek ideje van és Jézus tudja, mikor kell megállnunk és csak Rá figyelünk. Legyünk készek ezt is elfogadni, erre is nyitottnak lenni! Ez adja a csendeshetek és hétvégék varázsát. A teljes megállás Isten előtt, amely alkalmas arra, hogy mélyen és igazán meg tudjon bennünket szólítani az Úr. Fontos ezért, hogy találjuk meg azokat az időket, melyeket Istennel tölthetünk! Tartsunk önvizsgálatot, hogy vajon vannak-e ilyen Istennel töltött megszentelt idők az életünkben!

2. Ő az, aki megkönyörül rajtunk és vállalkozik arra, hogy vezessen bennünket. Nagyon erős kép az, amit az ige alkalmaz. Az ige újra meg újra hangsúlyozza, hogy Isten megrendül az ember helyzetét látva. Őt megrendíti a szenvedésünk, a nélkülözésünk, s legfőképp a tanácstalanságunk, vezetettségünk hiánya. Tudja, hogy a nyájnak pásztorra van szüksége, azaz vezetésre. Tudja, hogy nélküle tanácstalanul és védtelenül és mindenféle koncepció nélkül bolyongunk a világban. Aki látott már teljesen kifejezéstelen gyermeki tekintetet, teljes tanácstalanságot, amiben van egy kicsi reményvesztettség is, az pontosan át tudja érezni az Isten megrendülését, az Isten fájdalmát. Jézus számára megindító volt az odacsődült tömeg. Sok-sok férfi ott áll, nem is igazán tudja, miért és mire számíthat, de összecsdültek. Senki sem vezeti őket, ki mondhatja meg nekik, merre van előre? Erre csak Jézus képes. Ezért is kezdi el őket örömmel tanítani. Mi, akik Jézus vezetésére vágyunk, egyet tehetünk: követjük az ige-ben élénk adott példát. Szemmel tartjuk Jézust és keressük, hova indul, merre megy. Hívogatjuk egymást és igyekszünk odafutni, ahol Őt megtalálhatjuk. Egybegyűlünk és várunk rá. Ezért keressük és próbáljuk meglátni, hol van Ő! Nyilvánvalóan ott, ahol van őszinte imádságos közösség emberek között. Ott Ő megjelenik. Merjünk összegyűlni, hívni és várni Jézust!

3. Ő az, aki csodákat is tesz az életünkben. Szükségünk van ezekre a csodákra. Szükségünk van arra, hogy újra meg újra megtapasztaljuk, hogy a szabadító Isten ma is cselekszik. Ő ma is a mi Pásztorunk, aki füves legelőn készít asztalt nekünk (23. Zsoltár). Ő ma is az a szabadító Isten, aki népét elrendezi csoportonként éppúgy, mint a kivonulás idején a pusztában. Ő ma is képes táplálni bennünket, akár csak népét a pusztában a mannával, vagy ahogyan Illést Sareptában a soha ki nem fogyó olajos korsóval és lisztes edénnyel. Talán az, hogy megvan minden alapvető szükségletünk természetes számunkra. Van víz, áram, étel, ital, tető a fejünk felett. Egészségesek vagyunk, avagy hozzájutunk gyógyszereinkhez. Sikerül a műtét, még ha el is kell szenvednünk. Tényleg természetes ez? Akárhogy is, ahhoz, hogy csoda történjen, bízunk kell Jézusban, sőt jobban kell bízunk az Ő szavában, mint értenünk az Ő szavát! Ha Ő azt mondja, le kell ültetni az embereket és előhozni az öt kenyeret és azt a két parányi sós halat! Az alázkodó engedelmisségünkben tud megvalósulni Jézus valamennyi csodája. Merjünk engedni Neki! Áldást fog életünkbe és közösségünkbe hozni! Ámen

HIRDETÉSEK

1. Szeretettel köszöntjük ismét a gyülekezet közösségében **Székely Tamás** lelkipásztor testvérünket és kedves feleségét. Az elmúlt hetekben az Egyházközség elnöksége, valamint a presbitérium is beszélgetett már a közös szolgálat lehetőségéről, most ennek alkalma van itt ma a gyülekezet számára is.

A lelkipásztor bemutatkozása: Székely Tamás református lelkész vagyok. 1988. március 15-én születtem Budapesten. Édesanyám laboratóriumi asszisztens volt, édesapám informatikus. Igyekeztek hitben nevelni. Jézushoz édesapám halála után a Fasori Református Gyülekezetben kerültem közel Végh Tamás és Somogyi Péter szolgálata idején. Édesanyámmal együtt jutottunk hitre és együtt is konfirmáltunk 1999-ben. Középiskolai tanulmányaimat a Baár-Madas Református Gimnáziumban végeztem. A gimnázium után 2,5 évet a Debreceni Egyetem Általános Orvosi Karán tanultam, majd onnan mentem át a Budapesti Teológiára, ahol 2017-ben végeztem. Teológus éveim alatt az Érd-Parkvárosi gyülekezetben végeztem szolgálatot első renden az ifjúság körében. Hatodévetem Alsónémedin töltöttem, majd diplomám megszerzése után 6 évet a Budapest-Pozsonyi úti gyülekezetben töltöttem beosztott lelkészként. 2023-ban szereztem teológiai doktorátust Canterbury-i Anselmus, egy 11. században élt katolikus érsek lelkipásztori portréjának felvázolására vállalkozva. 3 éve vagyok a Baár-Madas iskola-lelkésze és tavaly óta az ifjúsági munkáért felelős beosztott lelkészként szolgálom Pasaréten. Itt ismeretem meg feleségemet, Nórit, akivel már lassan két hónapja élhetek boldog házasságban. Lelkeszi *ars poeticám* úgy hangzik: egyszerre feladatunk Isten szeretetének és igazságának hirdetése. Az igazság szeretet nélkül könyörtelen, a szeretet igazság nélkül parttalan. Ezért a szeretetet igazsággal, az igazságot szeretettel kell megfogalmaznunk, mert a szeretet és az igazság együtt képes formálni hitünket és életünket. Hiszem, hogy az egyház ott van, ahol irgalom van és Isten irgalma felemelheti az összetört életeteket. Engem is így emelt fel, ezért én is ennek a könyörületnek a továbbadására törekszem életemben és szolgálatomban. Méltatlan, de elhívott szolga vagyok. Látom a felelősségemet és korlátaimat és hiszem és vallom, hogy méltatlanságom ellenére is Isten meg tud áldani igyekezetemben, de mindig emlékeztet arra, hogy nélküle semmi vagyok.

2. A gyülekezet közösségében tartottuk az elmúlt héten a hittanos gyermekhetet Gyúron, melyen húsz gyermek és tíz felnőtt szolgáló vett részt. Sok áldást élhattunk meg ezekben a napokban. Köszönünk minden segítséget, amelyet a táborhét szervezésében és lebonyolításában kaptunk!

3. Szeretettel köszöntjük 80. születésnapja alkalmából Lőrincz Mihály István testvérünket! Isten áldását kívánjuk életére!

4. Augusztus 1-14. napján a lelkipásztor szabadságon lesz. Az istentiszteletek a szokott rendben: Martonvásáron 9 órakor, Gyúron 10.30-kor meg lesznek tartva, helyettesítő lelkipásztorok szolgálatával. Temetési ügyeletet a baracskai lelkipásztor, Bottyánné Horváth Evelin tart. A lelkipásztor távolléte idején Gyúron Gémesi Sándorné (20/2877405) harangozó testvérünk, Martonvásáron Horváth Mihály (30/2053379) gondnok testvérünk kereshető.

Az Úr Jézus legyen életünknek és gyülekezetünknek őriző pásztora!